

Els mestres de capella de la catedral de Girona durant la primera meitat del s. XIX¹

Monti Galdon Arrué

Resumen. *Los maestros de capilla de la catedral de Girona durante la primera mitad del siglo XIX*

El presente estudio tiene como principal objetivo describir la figura y las obligaciones del cargo de maestro de capilla de la catedral de Girona durante el período comprendido entre 1800 y 1850, haciendo hincapié en diferentes aspectos como la obligación de componer, la enseñanza a los infantes del coro, la remuneración y las oposiciones para obtener dicho cargo. También se ofrece un listado con los nombres y apellidos de quienes ocuparon la plaza de maestro de capilla, durante estos cincuenta años. Este listado nos permitirá, en posteriores investigaciones, ubicar con mayor precisión las obras pertenecientes a este período que se hallan en el archivo musical de la catedral de Girona.

Résumé. *Les maîtres de chapelle de la cathédrale de Gérone pendant la première moitié du XIXe siècle*

Le but principal de cette étude est de décrire la figure et les obligations de la charge de maître de chapelle de la cathédrale de Gérone pendant la période comprise entre 1800 et 1850. Elle met l'accent sur différents aspects tels que l'obligation de composer, l'enseignement des enfants de chœur, la rémunération et les concours pour accéder à cette charge. Elle présente aussi une liste avec les noms et prénoms des maîtres de chapelle qui occupèrent la place pendant ces cinquante années. Cette liste nous permettra, lors de futures études, de situer plus précisément les œuvres des archives musicales de la cathédrale de Gérone appartenant à cette période.

Abstract. *The choirmasters in the cathedral of Girona, Catalonia, throughout the first half of the nineteenth century*

The main aim of this study is to describe the nature and duties of the choirmaster in the cathedral of Girona in the years 1800 to 1850, laying particular emphasis on different aspects such as the duties of composing, teaching the child choristers, payment received

1. Aquest article forma part d'un estudi més extens, que es va poder iniciar gràcies a la beca de musicologia atorgada per la Fundació Güell, el curs 1994-95. Des d'aquestes línies vull mostrar el meu agraïment cap a l'ajut rebut per aquesta Fundació, ja que l'obtenció d'aquest guardó em va permetre i em va animar a immmergir-me en el fascinant món de la musicologia.

and the selection procedures involved in obtaining such a position. The article also includes a list of names and surnames of those who held the position of choirmaster throughout the first fifty years of the last century. By means of this list, further research will be able to situate - with greater precision - the works belonging to this period which are to be found in the musical archives in Girona cathedral.

Zusammenfassung. Die Kapellmeister der Katedral von Gerona in der ersten Hälfte des XIX Jahrhunderts

Diese Studie hat sich die Beschreibung der Person und der Normen des Kapellmeisters der Katedral von Gerona in der Zeit zwischen 1800 und 1850 zum Ziel gesetzt und berücksichtigt dabei die verschiedenen Aspekten wie zum Beispiel die Normen der Komposition, die Unterweisung der Sängerknaben, das Gehalt und die Bewerbung um die genannte Stelle. Auch wird eine Liste mit den Namen der Personen der Kapellmeisterbesetzung während dieser fünfzig Jahre angegeben. Diese Liste erlaubt uns in späteren Forschungen eine genauere Einteilung der zu dieser Zeit gehörenden Werke, welche im Musikarchiv der Katedral von Gerona zu finden sind.

La producció musical catalana del segle XIX, està, en termes generals, poc estudiada. El gran nombre de guerres, epidèmies i la forta inestabilitat política i social de l'època, ens podria fer pensar que aquesta producció no fou gaire extensa ni interessant, però aquesta hipòtesi no acaba d'ésser del tot certa. Només a l'arxiu de la catedral de Girona es conserven prop de cinc-centes obres pertanyents al primer terç del segle XIX, i tenim la certesa que aquest considerable volum d'obres també el podríem trobar en altres centres de producció musical dels Països Catalans. L'època fou molt inestable, sí, però la vida continuava, i els músics i els compositors seguien interpretant i creant obres noves.

L'existència d'aquests fons musicals en els arxius d'esglésies i catedrals es deu, principalment, al paper de mecenatge que durant molts segles realitzà l'estament eclesiàstic, en finançar les capelles de música. Aquest mecenatge s'estroncà a partir de la caiguda de l'absolutisme de Ferran VII i l'aprovació de les mesures desamortitzadores de Mendizábal, l'any 1833. Aquestes lleis significaren l'anorreament del poder econòmic de l'Església i la progressiva desaparició de les capelles de música, que desapareixeran per decret l'any 1842² i que quedaran reduïdes a la mínima expressió, és a dir: el mestre de capella, dos escolans, l'organista i un salmista. Tanmateix, a partir d'aquesta data, tot i que en menys quantitat, els mestres de capella seguiren component obres, sobretot

2. Per ordre governamental del Ministeri de Gràcia i Justícia i el Ministre d'Hisenda, queden abolides les capelles de música el vint d'octubre de l'any 1842. Podem veure la carta que arriba a la catedral de Girona, ACG: *Llibre de resolucions capitulars 1840-1843*, en l'anex 128.

amb motiu de diades molt excepcionals. A partir del moment que a l'Església li manquen fons i músics, aquestes funcions són encomanades i pagades pels ajuntaments, amb l'ajuda d'aportacions particulars, i es fa la contractació d'orquestrats que en aquell moment passen per la ciutat, així com de cobles de músics professionals.

Com que la majoria d'obres que trobem als arxius eren compostes pels mestres de capella, el propòsit d'aquest article és descriure la figura del mestre de capella de la catedral de Girona, així com oferir una llista dels diferents mestres que estigueren al capdavant de la capella de la seu, des de l'any mil vuit-cents, fins al mil vuit-cents cinquanta. Aquesta llista de mestres, entre altres coses, ens permetrà ubicar amb més precisió les obres d'aquesta època en estudis posteriors.

La capella de música de la catedral de Girona estava constituïda per vint-i-cinc membres. Aquests integrants eren: el mestre de capella, membre cabdal; els quatre xantres, principals entonadors del cant litúrgic, tant si era cant pla com polifonia, que solien tenir veu de baix, i també participaven en la interpretació de les obres religioses que requerissin la seva presència; dos tenors i dos contralts, que també participaven en el cant litúrgic i en el religiós; quatre instrumentistes de violí; dos de viola; dos de trompa; tres instrumentistes de vent-fusta, que havien d'ésser hàbils amb la flauta, el fagot i l'oboè; un contrabaixista; l'organista i quatre escolans de cor. A la catedral també hi havia altres persones molt vinculades amb la capella, però que no en formaven part. D'una banda tenim els comissaris de música, dos canonges del capítol, que eren escollits per un període de dos anys, per vetllar pel bon funcionament de la capella de música. Eren els mitjancers entre els músics de la capella i el capítol, i s'encarregaven, entre altres coses, de fer complir les ordinacions³, o estatuts de la capella, als seus integrants. D'altra banda, la catedral tenia també un manxador i un orguener per afinar i arranjar els quatre orgues que en aquell moment hi havia a la catedral⁴.

Centrant-nos ja en la figura del mestre, cal dir que era el personatge principal i més representatiu de la capella, ja que era el director musical, tant en els assajos com en les funcions; feia els arranjaments necessaris; componia obres noves i també s'encarregava de l'educació dels escolans del cor; a més, el mestre també havia de donar exemple i actuar amb molta consideració i prudència quan donava consells als músics, procurant sempre la bona harmonia entre els integrants de la capella, tal com consta en l'ordinació vuitena de les

3. Les ordinacions eren el reglament que havien de seguir tots els integrants de la capella. Durant el segle XIX es regiren per les *Ordinacions del 1735*, que constaven de quaranta-vuit punts o ítems, on hi havia reflectits diversos aspectes del funcionament de la capella. Els músics de l'època estudiada, demanaren moltes vegades que es reformessin aquestes ordinacions i que s'adaptessin a les circumstàncies dels nous temps (sobretot a partir del 1833), però aquesta reforma mai no es dugué a terme.
4. Els quatre orgues de la catedral de Girona eren: l'orgue major o orgue gran, l'orgue de la capella de l'Esperança, l'orgue de semidobles i l'orguener portàtil.

Ordinacions de la capella de música de l'any 1737⁵, que foren les que tingueren vigència durant el segle XIX.

Pel que fa a les obres noves que el mestre de capella havia de compondre, a l'arxiu, entre els llibres de la comunitat de beneficiats, hi ha un document, datat el quatre de març del 1781, on apareixen explicitades aquestes obres, que consistien en: dos villancets en llengua vernacle (castellà), amb tota l'orquestra, per a les maitines de Nadal, la lletra l'havia de fer el mateix mestre; una obra en llatí, també per a tota l'orquestra, ja fos una missa, un responsori, un psalm, o una obra semblant; i si el capítol celebrava alguna festa o funció extraordinària en la qual s'encarregués un oratori, un villancet o un tedèum, la composició d'aquestes obres també correria a càrrec del mestre. D'aquest document, en podem llegir la transcripció íntegra a l'annex 1. Totes aquestes obres i els arranjaments realitzats pel mestre eren propietat del capítol, i havien de quedar obligatòriament als armaris, que per a aquest fi, hi havia a casa del mestre.

Una altra de les funcions importants del mestre de capella era la d'educar i tenir cura dels quatre escolans del cor, que a més vivien a casa seva. No són poques les vegades en què, a través dels llibres de resolucions capitulars, apareixen conflictes entre els mestres de capella i els escolans, sobretot en períodes de dificultats econòmiques, en què la convivència diària es feia més difícil. Cal dir que per a la manutenció dels quatre escolans del cor, el capítol donava al mestre tres-centes seixanta lliures anuals, quantitat molt minsa per atendre les necessitats dels nois. Vegi's pel que fa a aquest tema, a l'annex 2, el memorial d'en Joseph Quilmetas, mestre interí. A continuació constatarem quins eren els deures que els mestres de capella tenien vers els escolans del cor, i ho farem a través de les *Ordinacions* de l'any 1735. Concretament, de l'ordinació desena fins a la quinzena, es fa referència a aquests aspectes, per la qual cosa trobem interessant d'oferir-ne un extracte:

Ordinació desena: El mestre és l'encarregat dels minyons, els ha d'educar, ensenyar i alimentar, amb molta aplicació, prudència i caritat.

Ordinació onzena: Procurarà que siguin instruïts en la doctrina cristiana, que tinguin bons costums, i que concorrin als ministeris del cor, altar i altres funcions amb devoció i modèstia.

Ordinació dotzena: Els ensenyarà a llegir amb perfecció, els ensenyarà cant pla i cant figurat, i contrapunt; i serà responsable de les seves faltes.

Ordinació tretzena: Cuidarà que vagin ben alimentats, també que vagin nets (tant la roba de cada dia, com la del cor), i si estan malalts que siguin medicats.

Ordinació catorzena: Dels minyons amb aptituds musicals, procurarà esbrinar per quins instruments s'inclinen, i farà que siguin ensenyats pels individus de la capella encarregats de fer-ho pel benefici o plaça que ocupin.

Ordinació quinzena: Ensenyarà als minyons de la ciutat, per tenir-ne quan els grans perdin la veu. I farà saber al secretari del capítol el nom del minyó, dels pares i el lloc de procedència.

5. RIFE i SANTALO, Jordi: «Les ordinacions de la capella de música de la Catedral de Girona. Any 1735», *Recerca Musicològica*, VI-VII, 1986-1987, p. 149-171.

Pel que fa a la convivència entre els escolans del cor i el mestre de capella, és prou simpàtic el document que reproduïm en l'annex 3. Pertany a l'època del mestre Honorat Verdaguer: els escolans que estaven al seu càrrec es queixaren al capítol per la manera com aquest els tractava, entre altres coses deien que no els donava prou aliments i que no els ensenyava solfa; els comissaris de música feren un avís al mestre, però aquest digué que no es donaria per al·ludit si no li mostraven les seves obligacions per escrit. A través de les actes capitulars sabem que aquest escrit fou en gran part obra del canonge Francesc Juncà (encara que no estigui signat per ell)⁶. En aquest document s'hi poden observar detalls interessants, ja sigui de les obligacions quant a obres que el mestre havia de compondre, ja sigui pel que fa a les normes que el mestre estava obligat a observar en respecte als escolans, com ara abstenir-se de fer treballar els minyons a l'hort, o el dret que aquests tenien d'estar ben alimentats.

El punt següent fa referència al sou que el mestre rebia per les seves tasques. Cobrava cent lliures anuals per terces, és a dir, en tres pagues que vencien l'últim dia de setembre, l'últim dia de gener i l'últim dia de maig. Aquest sou no era gaire elevat, ja que l'organista de la catedral solia cobrar força més que ell, i també en algunes èpocas els instrumentistes de trompa cobraven més que el mestre. A més, els mestres de capella que hi hagué fins al 1850 eren clergues i formaven part de la comunitat de beneficiats. Pertànyer a la comunitat de beneficiats significava residir a la catedral (o en una casa propietat del capítol) i una sèrie d'avantatges, com ara tenir més seguretat en la plaça, cobrar una petita quantitat anual, també per terces, i obtenir dues lliures de pa diàries. També comportava algunes obligacions consistents a realitzar algun ofici i donar alguns serveis a la comunitat. La majoria de places tenien annexes un benefici concret. Per exemple, la plaça de violí primer tenia annexat el Benefici novè de St. Vicenç i els Dolors. Però el benefici annex a la plaça de mestre mai no fou del tot clar, ja que anaven atorgant a cada mestre el benefici que en aquell moment estigués vacant, per la qual cosa les rendes que els mestres rebien per part del benefici anaven variant, i no foren mai estipulades de forma fixa. Hem recollit una sèrie de dades que constitueixen exemples d'aquest fet: el Benefici quart de la capella de St. Dalmau i St. Jordi⁷ passà l'any 1810 al mestre Compte, per mort del Rd. Marià Albert, que era l'organista d'Amer i que no havia volgut mai renunciar al benefici que obtenia del temps que havia treballat a la capella de música de la catedral de Girona. Un altre cas semblant el constitueix el del mestre de capella Honorat Verdaguer, a qui li atorguen la col·lació del Benefici segon de St. Pere i St. Pau, el dia deu de febrer de l'any 1817; aquest benefici havia que-

6. El canonge Francesc Juncà i Carol fou comissari de música de la catedral de Girona des de l'any 1792 fins a la data de la seva mort, el 20 de juny del 1833. Va ser una persona molt influent en totes les decisions referents a la capella de música, no tant pel seu càrrec com pel prestigi que tenia entre els músics de la capella, ja que havia estat sotsmestre a Santa Maria del Mar, mestre de capella a la seu gironina (1774-1780) i també mestre de capella, per oposició, a Toledo (1781-1792).
7. ACG: *Llibre de resolucions capitulars 1807-1812*, quinze de novembre de 1810, f. 251.

dat vacant per la renúncia de l'instrumentista de vent Narcís Vivern, l'any 1816. Per acabar amb aquests exemples, farem esment que l'any 1829 donen el benefici que obtenia el mestre Compte, mort l'any 1815, al Pbre. Narcís Sunyer, que no forma part de la capella, amb la condició que l'obtenció d'aquest benefici no afecti els drets passius dels escolans del cor.

La plaça de mestre de capella es cobrí sempre mitjançant un rigorós procés d'oposició pública. En els documents consultats no hem trobat cap model del tipus d'exàmens que els aspirants a mestre havien de realitzar. Sí que disposem, en canvi, d'una descripció dels exàmens per optar a la plaça de mestre de capella de la catedral de Sevilla. Aquesta informació fou enviada al mestre Barba, per si volia opositar al càrrec des de Girona, i consistia a realitzar dues composicions:

la primera obra que es la composicion sobre el himno de S.n Hemeterio y Celedonio pasado el termino de las 48 horas sin/ permitirle que la franquee antes à nadie, el S.or Diputado la guardará con la/ reserva que tanto importa./ despues de este acto concederá al opositor dos dias de descanso [...] y pasados le entregara los puntos para el segundo acto que es la composicion/ del Billancico del que se supone no debe tener previa noticia guardando la misma/ incomunicacion que en el primer ejercicio, y para este acto se le conceden cinco dias⁸.

Suposem que el sistema d'oposició que seguien a Sevilla, consistent en la composició de dues obres totalment diferenciades, no deuria diferir gaire del que es feia a la catedral de Girona o en altres capelles de música del territori hispànic.

Per realitzar aquest estudi dels mestres de capella i poder realitzar les taules que podem trobar més endavant, ha estat necessari el buidatge de quatre fons documentals, tots existents a l'arxiu de la catedral de Girona (ACG). El primer són els llibres de resolucions capitulars; en aquests hi ha compreses totes les actes que aixecaven els secretaris en les reunions del capítol dels canonges. El segon fons és el *Llibre dels Noms y Cognoms dels Escolans del Cor, y Capella de musica de la Sta Iglesia de Gerona*; preciós document on hi ha inscrits els mestres de capella que anaven passant per la seu, i els noms i cognoms dels escolans que tenien al seu càrrec, així com la seva procedència. Tot i ser una font molt valuosa per la gran quantitat de dades que ens aporta, cal fer esment que hi ha un buit temporal, que va des del 1815 fins al 1820, anys en què els mestres de capella que hi hagué no l'utilitzaren. El tercer fons documental són els llibres de la comunitat de beneficiats, on s'ha pogut trobar algun document solt, entre els llibres, interessant per al coneixement de la capella de música. El quart són els llibres d'obra, on hi ha anotades totes les entrades i sortides de diners, i per tant les despeses de la capella de música.

Les taules inserides a continuació fan referència a tots i cada un dels mestres de capella que treballaren a la catedral de Girona, ja fos de forma titular,

8. ACG: *Llibre de resolucions capitulars 1827-1829*, disset de gener de 1829, annex 102.

o de forma interina o provisional. Hi consten els anys o el període de temps que cada mestre estigué al capdavant de la capella. I també s'hi han posat alguns fets i anècdotes que han anat sorgint, sobretot a partir de la lectura de les actes capitulars, i que ens aporten més informació de l'estada de cada mestre a la seu gironina.

Anys	Mestres de capella	Fets relatius a cada mestre
1800-1815	Rafael Compte	Mestre de capella des del 17 de març de l'any 1794 fins a la seva mort, el 5 d'agost del 1815. Per puny i lletra pròpia sabem que fou «Sota=Mestra de la Cathedral de Barna y Opositor que fou en la S. ^{ta} / Yglesia cathedral de Valladolid, y en la Parroquial/ de S. ^{ta} Maria del Pi de la ciutat de Barna, avent/ tingut el honor en todas dos oposicions de aver/ tingut al primer lloch de ditas oposicions y junt-/ament aver tingut vots, com consta en los cer-/tificats de una i altre oposició» ⁹ .
1815	Antoni Guiu	Era l'organista de la seu, en morir el mestre Compte s'ocuparà provisionalment de les tasques del mestre de capella, tot i que no era feina del seu grat, i insistirà molt perquè li treguin aquesta ocupació.
1816	Joseph Quilmetas	A principi d'any aquest músic clergue, que era el primer violí, s'ocuparà dels escolans i de la direcció de la capella.
1816-1819	Honorat Verdaguer	Entrà a la seu gironina el 12 d'agost del 1816. Provenia d'Elx, on havia estat mestre de capella, i el tribunal el prefereix a Antoni Coderch de la Seu d'Urgell, «tanto en habilidad, como en ser mucho mas joven» ¹⁰ . L'estada de Verdaguer a Girona serà molt problemàtica, primer tindrà múltiples conflictes amb els escolans, i després amb la comunitat de beneficiats. Finalment, el 10 d'octubre el treuen, i anirà com a mestre de capella a Tortosa.
1819	Ramon Bassas	Fou mestre interí a partir de l'acomiadament del mestre Verdaguer, era un dels instrumentistes de vent-fusta, a més de cantor.
1820-1822	Jaume-Joan Lleys	El 6 d'octubre l'agafen com a mestre; és un jove-níssim alumne de Barcelona, de divuit anys. L'examina un tribunal format pel canonge Francesc Juncà, l'organista Antoni Guiu i el primer violí Joseph Quilmetas.

9. ACG: *Llibre dels noms i cognoms...*, f.10

10. ACG: *Llibre de resolucions capitulars 1815-1817*, dotze d'agost de 1816, f. 120.

1822	Joseph Quilmetas	Amb el trienni constitucional es produeix un assaig del que serien les grans desamortitzacions del 1833. L'Església queda sense rendes, per la qual cosa, el dia 1 de setembre del 1821 a la seu es veuen obligats a despatxar els quatre escolans del cor. Així mateix, el dia 23 de setembre del mateix any diuen al mestre que no compongui més villancets ni responsoris. Finalment, el 4 de gener 1822, es veu obligat a marxar, perquè ja no poden pagar-li més la pesseta diària que fins aleshores cobrava. Quilmetas s'ocuparà interinament de les funcions del mestre.
1823	Jaume-Joan Lleys	En acabar-se el període constitucional i tornar a l'absolutisme de Ferran VII, es refà l'escolania i la capella, i el mestre Lleys torna.
1824	Thomas Riu	El 27 de març el mestre Lleys marxa cap a Castelló d'Empúries, on per concurs ha obtingut un benefici. Thomas Riu, que era contralt, s'ocupa provisionalment de la capella de música.
1825-1850	Joseph Barba	Després de passar un examen consistent en exercicis de composició, el dia 7 d'agost de l'any 1825, agafen el mestre Barba. Té vint-i-un anys i prové de Barcelona. El 19 de maig de l'any 1826 diu que ha guanyat les oposicions de mestre de capella a Valladolid i que marxarà si no li augmenten el sou. Li augmenten el sou i es queda a Girona. A partir del 1833, època de les desamortitzacions de Mendizábal, l'Església queda pràcticament sense fons. A causa de la precarietat del sou i de les condicions de treball, tindrà múltiples problemes amb el capítol. Finalment, el 19 de desembre del 1850, comunica al capítol que ha obtingut la plaça de mestre de capella a Santa Maria del Mar de Barcelona, i es trasllada cap al nou destí.
1851-...	Joan Carreras	Aquest músic, seglar, antigament havia estat escolà de la seu i durant molts anys havia col·laborat en les funcions musicals, com a organista o el que convingués, la majoria de les vegades sense sou, a causa de les dificultats econòmiques de l'Església. En el moment que marxa Barba és considerat la persona idònia per fer de mestre de capella. Li donen la plaça interinament, ja que a partir d'aquest moment ja no es convocaran més oposicions. A través del mestre Francesc Civil sabem que «fou mestre de capella de 1851 a 1860 [...], fill de Girona, 1828,

de molt jove,[...] ja fundava, a Girona un «Establiment musical» o sia una Escola de Música, anticipi, a cent anys, del Conservatori actual. [...] En 1860 es traslladà a Barcelona, residí a França, i finalment es retirà a La Bisbal on aconseguí formar molts bons deixebles¹¹.

Annex 1

Obligaciones que debera cumplir el Maestro de la/ Capilla de Música de la S.^a Ygl.^a de Gerona por lo perteneciente a composicion:/

Primeram.^{te} será de su oblig.^{on} componer dos Vi-/llancicos nuevos para los Maytines de Navidad/ con toda la orquesta de Violines Obueses y trompas./ la Poesia que correrá a cargo del Maestro deberá/ en castellano./

It. Deberá todos los años componer con Violines/ Obueses y trompas un obra latina alomenos,/ delas que se cantan en la Cathedral, ahora sea/ Missa, ahora Psalmo, Responsorio u otro semejante./

It. Deberá todos los años componer alomenos/ una obra latina con barones, delas que llaman/ ados coros y secantan en los organos de dicha S.^a Ygl.^a /

It. Si el Muy Ilt.^{re} Cabildo hiziese alguna fiesta/ ò funcion extraordinaria, en la qual mandare/ hazer Oratorio, Villancicos, u otra obra será à car-/go del Maestro la composicion en Musica./

Si aconteciere la vacante del Magisterio por/ renuncia, o qualquier otro motivo, deberán/ quedar en los armarios dela casa del Magisterio/ (v) destinados para la custodia de los papeles/ no solo las obras que al ingreso se entregaron/ coninventario al Maestro, sino tambien las/ que este huviere compuesto en sutiempo,/ pudiendo empero llevarse los borradores./

Asi lo acordaron los infrascritos en virtud/ de expresa comision del Muy Ilt.^{re} Cabildo, y lo/ firmaron en Gerona a los 4. Dias del mes de Marzo de 1781./¹²

Annex 2

Yte. El R.^{do} Josef Quilmetas encargado del Magisterio de la/ Capilla de Musica pidio, que respeto a ser modica tan/ modica la dotacion de los Monacillos de Coro para la decen-/te manutencion de los mismos, se le cediese la porcion/ del que esta ausente por enfermo para un auxilio de los demas, o lo q.^{er}/ sea del agrado del Cabildo./

Resol. Que se concede al R.^{do} Quilmetas la cota correspondiente al monacillo ausente./¹³

11. CIVIL i CASTELLVI, Francesc: *El fet musical a les comarques gironines en el lapse de temps 1800-1936*, p. 25. Dalmau Carles Pla, Girona, 1970.

12. ACG: Entre els llibres de la comunitat de beneficiats, document bifol, vertical, solt.

13. ACG: *Llibre de resolucions capitulars 1815-1817*, set de juliol del 1816, f. 114v.

Annex 3

Obligacions que deu complir lo Mestre de Capella de la Sta/ Ygl.^a Catedral de Gerona relatives á la ensenansa, y manu-/tencio dels Escolans de Cor de la mateixa Sta Ygl.^a/

Prim.^o...Deu instruhirlos en la Doctrina Cristiana y cuidar de/ que frequentian los Sts Sagraments alomenos una vegada/ cada mes./

2°...Deu instruhirlos en la musica, y en la composició quant sia neces-/sari, per qual efecte en tots los dias utils los donará lllisso dos vegadas/ al dia, so es mati y tarde, repassantíos las Antifonas del reso/ propri, la Calenda, Profecias y demas que comvingue per lo/ desempeñio de las funcions sagradas; procuránt en gran ma-/nera que quant algun dels Escolans perdian la veu, en/ tinga altres de previnguts per ocupar al lloch de aquells,/ tot lo que deu consultar ab los Señors Canonges Comissaris de Musica./

3°...Será de la sua obligacio tenir en sa Casa Estudi obert per/ enseñar de Solfa per los miñons de la Ciutat, per qual medi/ tal vegada se podran encontrar alguns miñons de bona/ veu, i ser util per lo servey de la Ygl.^a, com se practicaba/ antes de la proxim-passada guerra./

4°...Deura instruhir i repassar los papers de Musica á qualsevol Musich Benef.^t que no tinga suficient desem-/peño./

5°...Tindrà la obligació de compondrer los Villansicos de Na-/dal, y aiximateix un Responsor per las Matinas de/ Corpus, y altre per las Matinas de la Assumpta, y al-/gunas altres obras per lo lluhiment de la Yglesia, re-/ (v) nobar los papers de Musica del armari, copiant los que/ per lo desmasiat us se han fet ó se fan inseribles./

6°...Deu aiximateix tenir gran cuidado en que totas las fun-/cions de musica tant de la Ygl.^a, com las de fora de ella/ se facian ab lo lluhiment possible./

7°...En quant a la manutencio dels mateixos Escolans, sels/ deu donar esmorsar suficient i de cosa calenta: á mig -/dia sels deu donar escudella, carn de olla i un platillo/ ó entrant: á la nit ensiam y un platillo de arros o fi-/deus ab la carn corresponent, qual quantitat se deu en-/tendres per cada Escolá de 7 á 8 onzas repartidas per/ lo dinar y sopar ben acondicionát, sens privarlos q.^o/ menjian al pa q.^o als apareguia, per qual motiu no/ sels ha de tenir tancar: igualm.^t sels ha de donat/ un porro i mitg de vi entre dinar y sopar repartit/ entre los quatre./

8°...Tindrà molt cuidado en la limpieza dels llits y roba dels llits dels Escolans, particularm.^t en lo temps de estiu, y que se mudin la roba blanca sempre que se/ coneguia necessari./

9°...Se abstinirá de fer treballar los Escolans en lo Hort./

10°....Deu continuar la obligacio de baixar al Faristol/ en los dias de reso propri, com disposá lo M.Ylle./ Capítol en la ocasio de presentarli al Benefici./

Gerona y Janer 2 de 1819/ Pons Torras Comissionat/ Sebastia Perez Com.^o/ Hilari Micalet Comissari/ y Canonge Secretari¹⁴./

14. ACG: *Llibre de resolucions capitulars 1817-1819*, dos de gener del 1819, carta inserida abans del foli. 131.